

Усесаюзная сацыялістычная спарборніцтва брыгадзіраў-стопудовікаў

ЗА ВАЮЕМ ВЫСОКІ СТАЛІНСКІ ўРАДЖАЙ!

СЛОВА БРЫГАДЗІРАМ БАРЫСАЎСКАГА РАЁНА

ВЫДАТНЫ ПАЧЫН СТОПУДОВІКАЎ

Выступленне брыгадзіра калгаса «Дружная праца», Насцюкоўскага сельсавета, Савелія Ермалавіча Халмоўна

У 1938 годзе калгас дабіўся сярэдняга ўраджаю з гектара: жыта — 11,68 цнт., ячмень — 14,5 аўса — 10,5 цнт. Перадвыш калгасы рэспублікі дабіліся значна большых ураджаю. А чым мы горш за іх? Працаваць не ўбеем, ці што? Мы рашылі абавязкова дагнаць перадавікоў.

Для гэтай мэты нам праведзен рад канкрэтных мерапрыемстваў. Сяўбу жыта правялі па лубінаваму папору (26 гектараў) і занятку (32 гектары). Гаёбу апрацавалі даскапапа, правялі лущэнне, глыбокае ворыва, пружыванне.

Вясной яравыя культуры перабаранавалі, а на плошчы 48 гектараў дадаткова правялі падкормку сульфат-амоніем і суперфасфатам.

Ужо гэтыя, на першы погляд невялікія, мерапрыемствы далі магчымасць сабраць з гектара ў сярэднім 15 цнт., гэта значыць на 3,32 цнт. больш, чым у мінулым годзе.

Калі ў 1938 г. сярэдня ўраджай зерных склаў 10,74 цнт. з гектара, то ў гэтым годзе — 13,94 цнт. Такім чынам, голкі за адзін год ураджайнасць зерных павялічылася на 3,2 цнт. з гектара.

На асобных культурах мы сабравалі ў сярэднім з гектара на 15 цнт., а ўраджайнасць яравой пшаніцы супроць мінулага года павялічылася на 6,31 цнт.

Як мы дабіліся такога павышэння ўраджаю яравой пшаніцы?

Асноўны поспех атрымалі дзякуючы ўдзячнаму выбару тэрмінаў сяўбы. Пасеў яравой пшаніцы мы правялі тады, калі верхні слой глебы надзвычайна распушчаўся, але быў яшчэ дастаткова вільготны.

Результаты мінулага года гавораць аб тым, што ў 1940 г. мы можам сабраць з гектара зерных не менш 100 пудоў. Нам застаецца павысіць ураджай усяго на 2,5 цнт. Трэба толькі правесці рад агратэхнічных мерапрыемстваў. Галоўным сярод іх з'яўляецца павелічэнне колькасці сілка.

У першы дзень намі ўжо загатоўлена тору, завезена 18 тон мінеральных угнаенняў. Маркучам да вясны лішка парыхтаваць 980 тон тору, закладзі 100 тон торфа-гноявага кампоста, завезці дадаткова 15 тон мінеральных угнаенняў. Але і не магу сказаць, каб угнаенні былі добракасныя. Фасфарытну муку нам прыходзіцца браць каля сталіны пад адокус, замочаную дажджамі. Прыкладна, такі-ж выгляд меў і сульфат-амоній, калі нам прыйшлося яго вазіць у калгас.

Пара звярнуць увагу на захоўванне мінеральных угнаенняў. Нам патрэбна поўнапаўна ўгнаенне і раз у два больш, чым зашчыравалі.

ПОСПЕХІ МАЁЙ БРЫГАДЫ

Выступленне брыгадзіра калгаса «Палтаўскі», Лошніцкага сельсавета, Ілімпіцы Емельяніча Намашчына

XVIII з'езд ВРК(б) паставіў перад калгасным сацыялістам і ўсім работнікамі сельскай гаспадаркі баявую задачу — забіцца ў трэцім асяроддзі сярэдняга ўраджаю зерных не менш 13 цнцінараў з гектара, што забяспечыць атрыманне 8 мільярдў пудоў збожжя ў год. Слаўныя брыгадзіраў-стопудовікаў, у якіх мы ўключыліся, з'яўляюцца новымі атакамі барацьбы за ўраджай, барацьбы за выкананне гістарычных рашэнняў XVIII з'езда партыі.

Мая брыгада ў 1938 годзе атрымала ў сярэднім 9 цнцінараў зерных з гектара 115 цнцінараў бульбы. У гэтым годзе атрымалі больш высокі ўраджай. На некалькіх культурах мы атрымалі 14 цнт. з гектара, а на асобных участках — на 16—18 цнт. Атрымалі мы такі ўраджай у выніку правільнага прымянення агратэхнікі і правядзення сяўбы ў ранні тэрміны.

У брыгадзе былі арганізаваныя званні. Трэба сказаць, што вынікі іх работы пераўзыходзілі ўсёя мераванні. Напрыклад, звяно Грыгорыя Баўшыча сабрала з гектара 233 цнт. бульбы, звяно Юдара Кручынскага з 5 гектараў сабрала на 23 цнт. жыта.

Амерыканскі пісьмо калгасніку сельсавета «Маяк сацыялізма», наша брыгада ўзяла на сябе абавязанне атрымаць у 1940 г. з кожнага гектара: азіматая жыта — 80 пудоў, яравой пшаніцы — 100 пудоў, ячменю — 110 пудоў, аўса — 80 пудоў, бульбы — 1000 пудоў.

Пяпер у брыгадзе створаны 4 звяны, па 9—10 чалавек у кожным. Звонявыя вылучаны дэжурны калгаснікі: Герасім Баско, Фёкла Касцюковіч, Надзя Варшэцкая і інш.

Звоні рапрацавалі парадок угнаення глебы. На кожны гектар пад пшаніцу, ячмень і лён уносілі па 3 цнцінеры суперфасфату, па 2 цнцінеры калійнай солі; пад бульбу — 25 тон гною, 25 тон тору, 3 цнцінеры суперфасфату, 2 цнцінеры калійнай солі; пад аўса — 5 цнцінераў суперфасфату.

Міністры пачалі аб вывазі мінеральных угнаенняў. Ужо вывезлі 5 тон калійнай солі, 14 тон фасфарытнай мукі і інш. Дарэчы, загатоўвалі 300 тон тору якіх зарэкамандавалі пады калгаснаму аграмантавану плугі і боры. Насенныя фонды засыпаны ачышчанымі збожжамі насеннем.

На зямлі вярнулі мы скарыстоўваць пераважна свае валаў. Рагураў раз у пацэдзеньку праводзім дабраўраўраў.

Бліскучымі перамогамі на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва завяршае наша краіна 1939 год. — Разгортаецца большавіцкая барацьба за новыя поспехі ў 1940 годзе. — У калгаснай вёсцы шырыцца сацыялістычнае спарборніцтва за высокі сталінскі ўраджай. — Пачаты па ініцыятыве сталінградскіх калгаснікаў выдатны рух брыгадзіраў-стопудовікаў з найшэй шыкоўнай воляй у калгасах нашай рэспублікі. — Разгортаецца барацьба за высокі ўраджай зерных, ільну, бульбы і іншых культур. — 29 снежня рэдакцыя газеты «Звязда» разам з Барысаўскім райамам КП(б)Б, райвыканамом і рэдакцыяй газеты «Большавіцкая трыбуна» правяла нараду брыгадзіраў палыводчых і трактарных брыгад і аграмантаў Барысаўскага раёна. — Народа, на якой прысутнічала 150 чалавек, абмеркавала пытанне аб разгортванні ўсесаюзнага сацыялістычнага спарборніцтва брыгадзіраў-стопудовікаў. — Майстры высокіх ураджаю збожжя і ільну дзівіліся сваім вылетам, раманілі як яны змогуць за новыя поспехі на сацыялістычных палях у 1940 г. — Узровень нарады накіраваў рад агратэхнічных мерапрыемстваў і выключалі на сацыялістычнае спарборніцтва калгасы Смалевіцкага раёна. Ніжэй мы друкуем некаторыя выступленні ўдзельнікаў нарады.

Райная нарада брыгадзіраў палыводчых і трактарных брыгад Барысаўскага раёна. НА ЗДЫМКУ: у зале пасяджэння нарады. Фото С. Жукоўскага.

СТАХАНАЎСКАЯ АГРАТЭХНІКА БУЛЬБЫ

Выступленне звонявога калгаса «Большавік», Бычанскага сельсавета, Мацея Карпавіча Шарыня, узнагароджанага медаллю «За трудовое отличие»

Я чварцты год працую звонявым па бульбе. Пры дапамозе аграмантаў мы дабіліся надзвычайных вынікаў у барацьбе за высокую ўраджайнасць: у 1937 г. з 11 гектараў мы атрымалі па 211 цнцінараў бульбы, у 1938 г. з 10 гектараў — па 192 цнцінеры, а ў гэтым годзе — па 263 цнцінеры.

За гэты час паспяхова яшчэ два звяны. Звоні Астана Качана атрымала 258 цнцінараў бульбы з гектара і звяно Ігнэна Дайнака — 255 цнцінераў. А ў гэтым годзе калгас з плошчы ў 22 гектары атрымаў у сярэднім па 245 цнцінераў бульбы з кожнага гектара.

Такія высокія ўраджайныя вынікі мы атрымалі ў выніку ўпорнай работы ўсіх калгаснікаў. Гэта нашы выдатныя поспехі. Аднак мы астаём на зерных культурах — сабравалі ў сярэднім па 8,95 цнцінера з гектара. Атрымалася гэта таму, што мы ўсю увагу звярнулі выключна на бульбу і звоні стваралі толькі па гэтай культуры.

З надыходам уборкі зерных звоні як вытворчым адрывам пераставалі існаваць. Надзвычайна важна была не было ніякай магчымасці, бо абмалот рабілі па брыгадах аб ўласным калгасу.

Гэтыя неахопы мы ўчынілі зараз, заключыўшы дагавор на сацыялістычнае калгаснае «Маяк сацыялізма». Каб дабіцца 100 пудоў зерных з гектара і 275 цнцінараў бульбы, мы рашылі арганізаваць камбінаваныя звоні, г. зн. замянаваць за кожным звонем усе культуры.

Пры стварэнні звоняў мы кіруемся наступным: падбіраем людзей у звані па добра-ахвотных пачатках; размяшчам іх так, каб у кожным звоні была і моладзь, і старыкі; замяноўваем за кожным звонем пэўную сілу, інвентар і вытворчы ўчастак; распрацоўваем мерапрыемствы па агратэхніцы ў кожным звоні; размяркоўваем гнёзвыя рэсурсы калгаса; даем заданні звонням па загатоўцы масловых угнаенняў.

ЗА ДРУЖНУЮ РАБОТУ ПАЛЫВОДЧЫХ І ТРАКТАРНЫХ БРЫГАД

Выступленне брыгадзіра 4-й трактарнай брыгады Прылімскай МТС Віктара Іванавіча Гаўскага

Лозунг нашага правяду таварыша Сталіна — даць краіне штогод 8 мільярдў пудоў збожжя — стаў баявой праграмай практычных дзеянняў усіх перадавых людзей савецкай вёскі. Паставілі выдатныя бар'яры для ўраджаю — ефрэмаўскія званні.

Знаёмае ефрэмаўскае руху не толькі ў тым, што ён дае нам высокі ўраджай. Ефрэмаўскі рух — адна з агульных форм камуністычнага выхавання нас.

Рух брыгадзіраў-стопудовікаў паднімае спарборніцтва за высокі ўраджай на новы, больш высокую ступень, надае яму канкрэтную форму, робячы стаханавіцкі рух і земляробства яшчэ больш масавым і шырокім.

На нас, механізатару сельскай гаспадаркі, партыя ўскладаецца вялікая і пачэтная задача. Сумеснай дружнай работай палыводчых і трактарнай брыгады мы павінны забяспечыць атрыманне ў 1940 годзе 100 пудоў зерных з гектара і павысіць ураджай іншых культур.

Мая брыгада ўключылася ў выдатны рух брыгадзіраў-стопудовікаў. Пяпер уся ўвага накіравана на тое, каб свечасона і добракасна падыбравацца да выхду ў палі, добра адрамантаваць трактары і прысвоіць інвентар. Тры трактары мы ўжо адрамантавалі, да 15 студзеня поўнаасцяковым рамонце ўсіх трактараў.

СКАРЫСТАЕМ ВОПЫТ ЕФРЭМАЎЦАЎ

Выступленне аграманта калгаса «Маяк сацыялізма», Ніналя Сцяпанавіча Глух

Для таго, каб атрымаць ёсць пудоў ураджаю збожжя, неабходна прымяніць у агратэхніцы ўсё тое новае, што даў выдатны стаханавец сельскай гаспадаркі, звонявы тав. Ефрэмаў. У сваёй рабоце ефрэмаўцы кіраваліся вядомым належащим выдатнага вучонага савецкай краіны акадэміка Вільяма: «Калі расліну забяспечыць усімі жыццёвымі ўмовамі, то ўраджай нічым не можа быць абмежаваны». Майстры прымяняюць гэтыя ўказанні, ефрэмаўцы дабіліся ўраджаю збожжя на 70—80 і больш цнцінараў з гектара.

Што ўжываць у аснове ефрэмаўскіх метадаў? Першае — гэта пасеў адборных, высакаякасным насеннем. Толькі буйнае насенне можа даць здаровае, поўнацэннае патамства. У гэтых адносінах у нашым раёне справа абстаіць яшчэ дрэнна. Ачыстка насення ў большасці калгасу не закончана, а дасягненні ў раённую кантрольную насенную лабораторыю пробы насення ў большасці сваёй аказаліся адмоўнымі, насенне было некадзільным, патрабуючым дадатковай ачысткі.

Другое патрабаванне ефрэмаўцаў — размяшчэнне раслін на плошчы найбольш раўнамерна. Пасеў існуючымі дыскавымі сямкамі з мікрадзіямі ў 15 сантыметраў неабходна прызнаць недавальным. Ефрэмаўцы праводзілі сяўбу сямкамі савузжымі мікрадзіямі, перакрываючымі сапраўды дошчу.

Каб выканаць планы сяўбы радовымі сямкамі і захаваць ефрэмаўскія патрабаванні, трэба дабіцца таго, каб МТС шырока прымяняла сяўбу перакрываючымі сямкамі. Вопыт трактарыста тав. Гаўскага з Прылімскай МТС наша раёна наказавае, што, прылучыў па-стаханавіцку, можна засеяць за дзень 30 і больш гектараў.

Ефрэмаўцы пераглядзелі норму высеваў і прапанавалі павялічыць яе, выходзячы з колькасці высаваемых збожжя на гектар. Дарэчы многіх калгасу БССР хаць магчымасць рамантаваць для высеваў на яравой пшаніцы 6,5 мільёна збожжя на гектар, па ячменю — 4—4,5 мільёна, па аўса — 6 мільёнаў, па гароху — 1,2—1,5 мільёна.

ЯК МЫ АТРЫМАЛІ ВЫСОКІ ўРАДЖАЙ

Выступленне брыгадзіра калгаса «VII з'езд Саветаў», Ч. Сабодскага сельсавета Івана Нікалавіча Пухманскага

Вестку аб скліканні раённай нарады па пытанню руху брыгадзіраў-стопудовікаў у сестру з вялікай радасцю. Пачуць аб вопыце перадавікоў мне хацелася даўно, але ажыццявіць гэта было не так злёгка. Праду, у газетач часта пісалі пра калгасы, якія ўжо ў мінулым годзе сабравалі з гектара па 100 і больш пудоў, але ніколі я не сустракаў зямлі, якая-б падрабязна расказвала аб ефрэмаўскіх метадах работы, аб цэлай суме агратэхнічных мерапрыемстваў.

У нашым калгасе такі план яшчэ не складзены. Даўно абяцаў аграманта райза Сцяпанавіч прыехаць да нас, але і да гэтага часу не прыехаў. А наш калгас уаўне можа дабіцца з гектара на 100 пудоў зерных і 225 цнт. бульбы. Трэба толькі аказаць арганізацыйную і агратэхнічную дапамогу.

У гэтым годзе мы асялілі на вопытным участку 4 гектары ячменем і, не глядзячы на засухлівы год, атрымалі па 19 цнт. з гектара, а ў сярэднім па калгасу сабравалі па 17 цнт. Гэта значыць, у параўнанні з ўраджаем 1938 г. сярэдня ўраджай павялічыў на 4,2 цнт.

Немалых поспехаў дабіліся мы і на іншых культурах. Напрыклад, пшаніцы сабравалі па 12,6 цнт., жыта — па 13,6 цнт. з гектара, а з асобных участкаў (такі асобны ўчастак займае ў нас 38 гектараў) — 17 цнт.

Лёгка ўраджай жыта атрымалі ў выніку добракаснай апрацоўкі гле-

ЗА ШЭСЦЬ ЦЭНТНЕРАЎ ІЛЬНОВАЛІКА З ГЕКТАРА

Выступленне брыгадзіра калгаса «Чырвоная змена», Сцяпана Марцінавіча Мышчына

Работа ў брыгадзе мяне зацікавіла з першага дня. Людзі ў нас, як на падбор: умеюць і жадаюць працаваць. Патрэбна быў брыгадзір. Я загадаў ўзначаліць брыгаду. Для гэтага патрэбна, па-першае, добра ведаць агратэхніку, па-другое, быць арганізатарам у поўным сэнсе слова і, па-трэцяе, ведаць глебавыя асаблівасці сваёй часткі. У імя ўзяўся за вучобу. Пачаў чытаць літаратуру па агратэхніцы, раіцца з аграмантамі.

Барацьба за высокі ўраджай мы пачалі яшчэ з лета мінулага года. Як толькі скасілі канюшыну, — правялі лущэнне. У пачатку кастрычніка ўчастак узаралі на глыбіні 22 сантыметраў. Настаў час паўзаць і пра ўгнаенне. Мы разумеем, што толькі забяспечыўшы пасевы ўсім неабходнымі пажыўнымі матэрыяламі можна атрымаць сапраўды высокі ўраджай.

Над лён мы выбраў канюшынічку. Значыць тут уносіць азотныя ўгнаенні ўжо не было патрэбы. Адлучаўся нахадка калійных і фасфарытных угнаенняў. Таму рашылі неадкладна павысіць мінеральных угнаенняў з 3 цнт. калійнай солі, 3 цнт. фасфарытнай мукі і 5 цнт. пошелу на кожны гектар.

У гаёбу ўнеслі гэтыя ўгнаенні ранняй вясной, як толькі пакохала поле. Сяўбу правялі крэйз-на-крэйз. Высеялі на гектар 1,6 цнт. ільносею.

Штодзённа я наведваў засеяны ўчастак. Калі заўважыў, што лісткі пачынаюць жаўнець, зараз-жа правёў падкормку насеву аміячнай селітрай (32 кілаграмы на гектар). На пяты дзень пасевы пельгі было пазнаць. Станеш і любішся — ніяк ваць не адвясці: стройны, густы лян воўбу да сябе!

Дзе-нідзе пачало пазуляцца пустазелле. Насевы асіпраныя прапалі. Праз два тыдні, крэйз пах дождж, правялі другую падкормку. Пасля гэтага кожнае спігло за асіпраны гнёзды да 4 сантыметраў. Накуч павялізілі гаёбу, мы ўправіліся правесці яшчэ два праполі.

Уборку арганізавалі без малейшых страг. Наводнага каліна не накінулі ў полі. Як толькі снапы дасохлі, мы абмалочылі і разаслалі лён на пошле. Дажжы выпадалі рэдка, і я пачаў некапіцца за якасць. Але палюкі раслілі топкім слома, траста атрымаўся выдатны, а пра вадакні і гаварыць не прыходзіцца — такога мы ніколі не мелі.

Надзілілі вынікі гадовай работы. Акадэмік, мы атрымалі па 5 цнт. валакна з гектара, а звяно Аляксандра Кузьмаўна Тамашывіч — па 11,5 цнт.

Добры ўраджай былі атрыманы і па іншых культурах. Ячменю, напрыклад, намалалі з гектара (было пасяена ў брыгадзе 15 гектараў) на 23 цнт., бульбы наведвалі па 190 цнт.

У 1940 годзе мы разлічваем атрымаць з гектара не менш 6 цнт. ільноваваліка, 18 цнт. зерных і 250 цнт. бульбы. Таю задачу перад сабой паставіла мая брыгада. А калі брыгада сказала — абярэм, то будзьце ўпэўнены, — свае абавязанствы мы выканаем.

НА РАДА ПАСТАНАВІЛА

Удзельнікі нарады — брыгадзіры палыводчых, трактарных брыгад і аграмантаў Барысаўскага раёна горада абмеркавалі ініцыятыву сталінградцаў і ўключыліся ў ўсесаюзнае сацыялістычнае спарборніцтва брыгадзіраў-стопудовікаў.

Брыгадзіры і аграманты ўзялі на сябе абавязанне атрымаць у 1940 годзе 100 пудоў зерных, 5 цнт. ільноваваліка і 150 цнт. бульбы з кожнага гектара ўсёй пасеванай плошчы.

Для забяспечэння высокага ўраджаю неабходна зараз-жа распачаць вывазку і загатоўку тору на ўгнаенне з такім разлікам, каб да і сакавіка вывезці на палі раёна 200 тысяч тон тарфяной мукі. Тору неабходна перамяшчаць з гноём і фасфарытнай мукой. Народа прапанаваў арганізаваць збор пошелу не толькі ў калгас, але і ў гарадскіх паселішчах з тым, каб накінуць гэтага каштоўнага ўгнаення не менш 700 тон.

У прынятай паставена нарада паставіла задачы вывезці ў поле пад яравыя культуры 120 тысяч тон гною, загатоўваць 165 тон птушынага памёту, 3 тысячы тон торфа-фэкальных угнаенняў, завезці ў калгасы 3 тысячы тон мінеральных угнаенняў.

Звоні, як лепшая форма арганізацыі працы, павінны быць створаны ў кожным калгасе. Ужо цяпер неабходна ўстанавіць пільны догляд за пасевамі азімых і ў вывадку пазулення лядзюнай коркі арганізаваць яе ломку і спуск талых вод. Вясной неабходна правесці барабананне і падкормку азімых на ўсёй плошчы.

Яравыя пасевы зерных і ільну будзь падкармліваюцца гнёзвай жэўжай, рэстарам курнага памёту і мінеральных угнаенняў. Праполю пасевы зерных брыгадзіраў абавязваюцца правесці не менш двух разоў, а ільну — тры разы.

